

[Vagn Bro.]

manegen, og her så man velfodrede bjørne køre på cykel, ja, endog på motorcykel, uden særlige sikkerhedsforanstaltninger, og jeg havde et levende indtryk af, at disse dyr befandt sig mindst lige så godt i manegen som de mennesker, der sad udenfor og så på det. Mig forekommer det ganske mærkeligt, at de danske husdyr, f. eks. hesten, har man derimod mindre interesse for; når man ser den på bagbenene marchere baglæns, tror jeg i og for sig ikke at det er nogen fornøjelse for hesten, men det er, ligesom man har mindre interesse for disse dyr.

Jeg kunne også nævne de meget farlige luftnumre og de ofte makabre shows med biler og motorcykler; vel ved jeg, at den højtærede justitsminister undersøger disse voldsomme shows, men indtil dato har man ladet dem passere.

Jeg er også bange for, at man, når man nu vedtager dette lovforslag, afskaffer en form for folkelig fornøjelse, ikke mindst for de talstærke kredse ude i landdistrikterne, som har langt til en zoologisk have; vi vil derved komme til at savne noget i det danske folkelivsbillede. Jeg vil tillade mig at sige, at jeg ser egentlig ikke rigtig forskellen på cirkusdyr og dyrene i zoologiske haver, der livsvarigt er berøvet deres frihed, og som vel ikke engang af den højtærede justitsminister kan benådes efter 16 års ophold bag tremmerne. Jeg kunne tænke mig, at de vilde dyr — jeg ser bort fra de særlig farlige arter — vist egentlig ville være glade for at få nogle minutters frihed om aftenen i manegen.

Når et land som England, som vi dog vistnok kan kalde et kulturland, skal vi nøjes med at sige på højde med Danmark, har indført autorisationsordningen, kunne vi også gøre det; det er den ordning, vi fra mindretallets side har foreslået, idet vi mener, det er den mest farbare vej fremad.

Jeg beklager altså, om denne lov skal betyde, at store dele af vort folk mister disse hyggelige familieforestillinger til billige

priser, og jeg anbefaler at stemme imod lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det forekommer mig — jeg kan have hørt fejl — at det ærede medlem hr. Vagn Bro sagde, han i radioen havde set Cirkus Moreno; det var ualmindelig skarpt set! Jeg går ud fra, det var i fjensynet.

Det ærede medlem påberåber sig det veterinære sundhedsråd, og det kan det ærede medlem naturligvis med en vis ret gøre, idet forholdet er dette, at det veterinære sundhedsråd i denne omgang blot har fremsendt nogle indhentede udtalelser og ikke selv i og for sig har givet udtryk for en opfattelse, således som sundhedsrådet gjorde det for ganske få år siden, da det støttede et forslag om forbud på netop dette område. Derfor kniber det en lille smule for mig at tage det veterinære sundhedsråd alt for alvorligt.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro nævner, at man måske burde interessere sig for de farlige luftnumre, og jeg giver det ærede medlem ret heri. Jeg var for ganske nylig i cirkus og så et sådant nummer; jeg bryder mig ikke meget om disse numre, hvor der ikke er noget sikkerhedsnet, og hvorunder man faktisk føler sig, synes jeg — men det er individuelt — en smule uhyggelig til mode.

Må jeg sige til det ærede medlem, at den i mindretallets udtalelse i tillægsbetænkningen anførte argumentation ikke er rigtig. Der står nemlig her, at mindretallet finder det inkonsekvent, at dressur af de hjemlige husdyr tillades, medens dressur af de vilde dyr, der i mange lande er husdyr, forbydes. Det er ikke rigtigt. Et omhyggeligt studium af lovforslaget vil belære det ærede medlem om, at såvel vilde som tamme dyr må dresseres, men der står udtrykkelig, at dyr ikke må dresseres, såfremt dyret herved påføres skade eller alvorlig smerte. Det er anvendelse i cirkus, varieteer og lignende virksomheder, der er forbudt, for så vidt angår vilde dyr; det er ikke dressur, men